

Αυτό το πράγμα με την ολοκληρωτική θεαματοποίηση κάθε αθλητικής διοργάνωσης, αγγίζει πλέον ακραίες τιμές. Αφορμή για τούτο το μικρό σχόλιο, διότι οι αιτίες υπάρχουν από τότε που η τιβί εισέβαλε σε ότι παίζεται, αποτέλεσε το σόου διοργάνωσαν οι Αμερικανοί στο GP που διοργανώθηκε στη ηλιόλουστη πολιτεία τους. Στο Miami.

Ανάμεσα από σκάφη που κάθονταν σε ζωγραφισμένη θάλασσα, την A capella απόδοση του εθνικού ύμνου από την Πορτορικάνη

Gale

, την πολυμελή ορχήστρα, την παρουσία Κροίσων άσχετων με το αντικείμενο που είχαν όμως άποψη και προτάσεις, την αψίδα στην τελετή έναρξης με τις χαμογελαστές

cheer

leaders,

τον Αφροαμερικανό ράπερ LL Cool J ως παρουσιαστή και τους θεατές που πανηγύριζαν λες και κάρφωνε ο

Lebron

James

, έλαβε χώρα και ο πέμπτος φετινός αγώνας του θεσμού.

Η σημειολογία εμφανής. Προβάλλουμε τις μειονότητες, διοργανώνουμε μια φαντεζί εκδήλωση γύρω από γήπεδο των Dolphins, συγκροτούμε ένα πλήρες πακέτο διασκέδασης, το τυλίγουμε με γκλαμ ενίοτε κίτς αμπαλάζ και μετατρέπουμε την

F

1 σε έναν πολυχώρο ψυχαγωγίας. Κάπως έτσι θα νοσταλγήσουμε ακόμα και τις μέρες του Bernie

.

Ήταν μια λαμπερή βιτρίνα, τόσο ως απόπειρα προβολής της όποιας ισότητας που δεν υφίσταται στην άλλη όχθη του Ατλαντικού, όσο και μια αχαλίνωτη προσπάθεια να φθάσει το προϊόν σε κάθε σπίτι. Είναι όμως τόσο σύνθετη υπόθεση η f1, που εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να αποκτήσει τόσο πλατιά βάση. Οι ζωντανές, εμπεριστατωμένες, βαθιές αναλύσεις των παρουσιαστών του f1.com το πιστοποιούν.

Πέντε αγώνες, πέντε νίκες για την RB19, κι όπως εξελίσσεται η χρονιά όλα δείχνουν ότι το ενδιαφέρον θα εστιάζεται στο ποιος θα ανεβαίνει στο χαμηλότερο σκαλί του βάθρου. Προς το παρόν ο μεσήλικας από το Οβιέδο εντυπωσιάζει όχι μόνον με τις επιδόσεις του αλλά και με την προσέγγιση του.

Σε ότι αφορά την προσέγγιση των ηλικιωμένων θεατών της f1, υπάρχει μια στεναχώρια για τις διαστάσεις του βαρέως, φθηνού τελετουργικού. Σε κάποιο βαθμό και οι πρωταγωνιστές τοποθετήθηκαν αναλόγως: «Br
ίσκομαι εδώ για να αγωνιστώ, όχι για να δίνω παράσταση»
, δήλωσε ο Russell, ενώ η θέση του Norris ήταν πως:
«*οι οδηγοί είναι ήδη αρκετά εκτεθειμένοι*»
. Ο Alonso το είπε αλλιώς:
«*δεν πρέπει οι θεατές στο Miami να έχουν ιδιαίτερη μεταχείριση*»
. Ο Hamilton πάντα πιο ανοιχτός κατέθεσε πως:
«*μεγάλωσα ακούγοντας LL Cool J και ήταν εδώ, οπότε ήταν cool*»
.

Σε κάθε περίπτωση η Gale και ο LL Cool J αναγνωρισμένοι είναι, τουλάχιστον εκεί, αλλά ειλικρινά αυτό που παράγουν μπορεί να σταθεί δίπλα στις δημιουργίες του Gordon Lightfoot ή των Robbie & Tim Buchman των B.T.O.; Η αναφορά για τους συγκεκριμένους έγινε, διότι και οι τρεις εγκατέλειψαν τα εγκόσμια μέσα στο τρέχον έτος. Σχεδόν 50 χρόνια πίσω αφήναν κληρονομιά στον κόσμο τις

νότες από το λυρικό

«

Sundown»

και το χειμαρρώδες

«Υ

ου

ain

,

t

seen

nothing

yet»

, αντίστοιχα. Κομμάτια στημένα που άλλου; Πάνω στον έρωτα.

Ήταν τότε που ο Niki Lauda, ο Ronnie Peterson, ο Carlos Reutemann, ο James Hunt, ο Patri

ck D

epailler

,

ο

Michael

Hailwood

, ο

Carlos

Pace

, ο

Jean

-

Pierre

Beltois

, ο

Graham

Hill

,

ο

Tom

Pryce

,

ο

Vittorio

Brambilla

,

ο

Clay

Regazzoni

,
o
Denis
Hulme
, όλοι τους απόντες πια, φορούσαν στην πλάτη τους έναν βρυχώμενο
V
8 και γλιστρούσαν σε άκρως επικίνδυνες πίστες. Τότε που η
Love
U
nlimited
Orchestra
, μας έφερνε το
«
Love
,
s
Theme»
, που πιθανότατα θα ακούγεται και τον επόμενο αιώνα.

Όλοι να πουλήσουν θέλουν, να προσελκύσουν μεγαλύτερο πελατολόγιο, να αυξήσουν τα έσοδα, το περιθώριο κέρδους σε ένα οικονομικό περιβάλλον ακραία ανταγωνιστικό. Φοβούμαι πως δεν υπάρχουν πλέον άλλοι τρόποι από αυτούς που, μετατρέπουν την f1 και όλα τα άλλα σε circus maximus.